

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2458/2024
29.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Богдан Стојковић адвокат из ..., против тужене „UniCredit bank Србија“ а.д. Београд, коју заступа Тамара Симић Пајовић адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1484/23 од 10.10.2023. године, на седници одржаној дана 29.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1484/23 од 10.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1484/23 од 10.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 1484/23 од 10.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П 5795/21 од 15.06.2023. године којом је дозвољено одлучивање о прецизираном тужбеном захтеву (став први изреке), одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да исплати тужиљи износ од 10.500,00 динара на име стицања без основа са законском затезном каматом од 24.11.2015. године до исплате (став други изреке) и обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 91.800,00 динара. Ставом другим изреке одбијени су захтеви тужиље и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка..

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, на основу члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

У овом спору, приликом одлучивања о тужбеном захтеву за исплату новчаног потраживања, о ништавости одредбе о накнади трошкова обраде кредитног захтева из члана 9. став 1. тачка (i) уговора о кредиту од 24.11.2015. године, решено је као о претходном правном питању, у складу са чл. 12. ЗПП. Предметна правноснажна пресуда, у погледу решења претходног правног питања, почива на уједначеном

тумачењу и примени права који су изражени како у одлукама нижестепених судова, тако и у одлукама овог суда. Тужена је приликом закључења уговора о кредиту са тужиљом у свему поступила у складу са одбредбом члана 17. став 1. и 4. Закона о заштити корисника финансијских услуга и тужиљу писаном понудом сачињеном на прописаном обрасцу, у смислу тачке 12. Одлуке о условима и начину обрачуна ефективне каматне стопе и изгледу и садржини образаца који се уручују кориснику („Службени гласник Републике Србије“, број 65/11), јасно и недвосмислено информисала о врсти и висини накнада које падају на њен терет. Тужена је током поступка доставила понуду од 24.11.2015. године у фотокопији потписану од стране тужиље, која је оспорила свој потпис на понуди и да јој је понуда уручена и захтевала да суд наложи туженој да достави понуду у оригиналу, али није предложила графолошко вештачење. Изражавање сумње пуномоћника тужиље у веродостојност достављеног доказа без предлагања извођења одговарајућег доказа којим би била утврђена неистинитост садржаја достављене понуде, на којој је иначе и тужиљин потпис, не доводи у основану сумњу правилност поступања тужене у предуговорној фази. Посебном ревизијом тужиље указује се на погрешну примену члана 100. став 3. ЗПП и на околност да тужена није доставила оригинал понуде предате суду у фотокопији. Овим ревизијским наводима указује се на повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, који није законски разлог за посебну ревизију. По оцени Врховног суда, у овом случају нема места одлучивању о изјављеној ревизији ни из других разлога прописаних чланом 404. став 1. ЗПП – разматрање правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно ново тумачење права на коме је заснован означени правни став.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ст. 1. и 3. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП, због чега је одлучено као у другом ставу изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**